

Sygnatura akt IX C 171/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 29-04-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Zawiaślak

Protokolant: Agnieszka Baca-Domin

po rozpoznaniu w dniu 29-04-2013 r. we W.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Kancelaria (...), S. S.j. z siedzibą we W.**

przeciwko **Towarzystwu (...) S.A. w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) SA w W. na rzecz strony powodowej (...) Kancelaria (...), S. S.j. z siedzibą we W. kwotę 3.300 zł (trzy tysiące trzysta złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 30 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 782 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IX C 171/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Kancelaria (...), S. Sp.j. we W. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 3.300,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14.07.2011r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Strona powodowa wskazała, że w dniu 03.06.2011r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki F (...) o nr rej. (...), którego strona powodowa jest użytkownikiem w ramach umowy leasingu. Sprawca zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. W dniu zdarzenia samochód został oddany do (...) serwisu (...), celem dokonania naprawy, a strona powodowa wynajęła w tym serwisie samochód zastępczy na czas naprawy. W dniu 03.06.2011r. dokonała telefonicznego zgłoszenia szkody u strony pozwanej, a w dniu 06.06.2011r. przedłożyła warsztatowi dokonującemu naprawy wymaganą dokumentację i oświadczenia. Strona powodowa wskazała, że pojazd po naprawie został jej wydany w dniu 05.07.2011r., w tym dniu zwróciła też pojazd zastępczy. Za naprawę pojazdu w dniu 30.06.2011r. została wystawiona faktura nr (...) na kwotę 11.914,33 zł, a w dniu 05.07.2011r. fakturę nr (...) na kwotę 4.800 zł netto za wynajem samochodu. W dniu 13.07.2011r. strona pozwana wydała decyzję o przyznaniu odszkodowania za naprawę pojazdu w kwocie 11.914,33 zł, którą przekazała zgodnie ze złożonym upoważnieniem na rachunek warsztatu. W dniu 29.08.2011r. strona pozwana wydała kolejną decyzję o przyznaniu odszkodowania za wynajęcie pojazdu na czas naprawy w kwocie 1500 zł wskazując, że zweryfikowała otrzymaną fakturę, uznając do wypłaty jedynie okres 10 dni, przy przyjęciu stawki 150 zł netto za dobę. Odwołanie od decyzji złożone przez stronę powodową pozostało bezskuteczne, podobnie jak wezwanie do zapłaty z 27.10.2011r.

Strona powodowa podniosła, że po otrzymaniu wezwania do zapłaty od warsztatu, zapłaciła różnicę pomiędzy uznaną i wypłaconą przez pozwaną kwotą, a wartością netto z faktury za wynajęcie pojazdu tj. 3.300 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 14.09.2012r. powództwo zostało uwzględnione w całości.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty strona pozwana zaskarżyła go w całości i wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. Przyznała, że ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki wypadku z dnia 03.06.2011r. oraz że przyjęła zgłoszenie szkody, na podstawie którego wszczęła i przeprowadziła postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego przyznała i wypłaciła odszkodowanie w wysokości 11.914,33 zł, z tytułu odszkodowania za uszkodzenie pojazdu oraz 1.500 zł, tytułem zwrotu kosztów wynajmu pojazdu. Strona pozwana wskazała na brak legitymacji czynnej po stronie powodowej wskazując, że właścicielem pojazdu jest (...) sp. z o.o., który to podmiot upoważnił warsztat wykonujący naprawę do odbioru odszkodowania za naprawę pojazdu. Właściciel pojazdu nie dokonał cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania na rzecz strony powodowej. Z ostrożności procesowej strona pozwana zakwestionowała zasadność roszczenia w zakresie kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, wskazując, że zasadnym jest jedynie koszt wynajmu pojazdu za okres 10 dni. Zakwestionowała też wysokość stawki dobowej za wynajem jako rażąco wygórowanej. Zarzuciła, że powód nie wykazał zasadności wynajęcia pojazdu zastępczego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 03.06.2011r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki F. (...) o nr rej. (...), którego strona powodowa jest użytkownikiem w ramach umowy leasingu z (...) Sp. z o.o. w W..

Sprawca zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

Wskazany samochód stanowił jedyne auto służbowe będące w dyspozycji ww. spółki.

Okoliczności bezsporne

Strona powodowa dokonała zgłoszenia szkody u strony pozwanej telefonicznie w dniu 03.06.2011r.

Dowód: akta szkody - płyta CD k. 70

Tego samego dnia pojazd został oddany celem naprawy do autoryzowanego serwisu (...) Sp. z o.o. we W.. Serwis ten ma zawartą umowę o współpracy ze stroną pozwaną. Strona powodowa na czas naprawy wynajęła od (...) Sp. z o.o. we W. pojazd zastępczy marki F. (...).

W dniu 6.06.2011r. strona powodowa przedłożyła warsztatowi dokonującemu naprawy wymaganą dokumentację.

Po naprawie pojazd został wydany stronie powodowej w dniu 5.07.2011r. Strona powodowa w tym dniu zwróciła wynajęty pojazd zastępczy.

(...) Sp. z o.o. we W. wystawił na rzecz strony powodowej w dniu 30.06.2011r. fakturę za naprawę pojazdu na kwotę 11.914,33 zł netto, a w dniu 05.07.2011r. fakturę za wynajem samochodu zastępczego na kwotę 4.800 zł netto, przy stawce 150 zł netto za dobę.

Dowód: akta szkody – płyta CD k. 70

faktura VAT (...) z dnia 30.06.2011 k. 20 (i w aktach szkody)

faktura VAT (...) z dnia 05.07.2011 k. 21 (i w aktach szkody)

W dniu 13.07.2011r. strona pozwana wydała decyzję o przyznaniu odszkodowania za naprawę pojazdu w kwocie 11.914,33 zł, którą przekazała na rachunek warsztat (szkoda rozliczona bezgotówkowo).

W dniu 29.08.2011r. strona pozwana wydała decyzję o przyznaniu stronie powodowej odszkodowania za wynajęcie pojazdu na czas naprawy w kwocie 1500 zł. Obejmowało to koszt wynajęcia auta zastępczego przez 10 dni przy przyjęciu stawki 150 zł netto za dobę.

Dowód: akta szkody – płyta CD k. 70

(decyzja z 13.07.2011r. , decyzja z 29.08.2011r.)

Odwołanie strony powodowej od decyzji z dnia 29.08.2011r. pozostało bezskuteczne.

Dowód: pismo powódki z 08.09.2011r. k. 27-28

pismo strony pozwanej z 27.09.2011r. k. 29

(...) Sp. z o.o. we W. w dniu 03.10.2011r. wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 3.300 zł tytułem niewypłaconej części faktury za wynajem pojazdu.

W dniu 17.10.2011r. strona pozwana dokonała zapłaty należności na rachunek bankowy warsztatu.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 03.10.2011r. k. 32

potwierdzenie wykonania przelewu z dnia 17.10.2011r. k. 33

Wezwanie do zapłaty skierowane do strony pozwanej pozostało bezskuteczne.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 27.10.2011r. k. 30

pismo z 15.12.211r. k. 31

Sąd zważył ,co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezsporna pozostawała odpowiedzialność strony pozwanej za skutki wypadku z 03.06.2011r. Strona pozwana kwestionowała legitymację powoda do wystąpienia z niniejszym roszczeniem. Czas unieruchomienia pojazdu w warsztacie, najmu auta zastępczego oraz wysokość kosztów najmu pojazdu zastępczego, wynikały z dokumentów arkusza likwidacji szkody oraz faktur VAT.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. oraz przepisami ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczonym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zawierając umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ze sprawcą kolizji, pozwany zobowiązał się do wypłacenia odszkodowania osobie poszkodowanej przez ubezpieczonego. Przepis art. 361 § 1 k.c. nakłada na pozwanego odpowiedzialność za normalne następstwa działania sprawcy kolizji, z którego wynikała szkoda.

Strona pozwana zarzuciła brak legitymacji czynnej po stronie powoda, wskazując, że jako leasingobiorca nie jest uprawniony do dochodzenia roszczenia z powyższego tytułu. Z zarzutem tym nie sposób się zgodzić.

Wskazać należy, że szkodą jest uszczerbek majątkowy, czyli zmniejszenie się majątku wskutek określonego zdarzenia, z pominięciem tych, które zależą od woli doznającego uszczerbku. Możliwa jest sytuacja, gdy na skutek jednego zdarzenia dochodzi do wyrządzenia szkody kilku podmiotom jednocześnie, natomiast w stosunku do każdej z tych szkód zachodził będzie adekwatny związek przyczynowy.

Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Przyjmuje się w doktrynie, że naprawienie każdej z tych szkód obciążać będzie tego, kto za dane zdarzenie jest odpowiedzialny. Działo się tak będzie nawet w sytuacji, gdy pomiędzy szkodą a działaniem zachodził będzie jedynie pośrednie powiązanie kauzalne. Odszkodowania może domagać się

tylko osoba, która bezpośrednio odniosła szkodę z danego zdarzenia – czyli tylko ten jest poszkodowany, przeciwko któremu skierowane było działanie sprawcze.

Ciężar dowodu istnienia związku przyczynowego pomiędzy szkodą, a zdarzeniem wywołującym szkodę spoczywa na poszkodowanym, zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c.

Z ustaleń poczynionych w niniejszej sprawie wynika, że strona powodowa, pomimo iż uszkodzony pojazd pozostawał jedynie w jego posiadaniu zależnym, została poszkodowana na skutek zdarzenia z 03.06.2011r. Poniosła ona koszty najmu pojazdu zastępczego w wysokości przekraczającej wypłacone przez stronę pozwaną odszkodowanie z tego tytułu. Koszty jakie poniosła związane były bowiem nie tyle z własnością przedmiotu leasingu, lecz z niemożnością jego użytkowania, co jest atrybutem posiadania zależnego. Przedmiotowe auto stanowiło jedyny pojazd służbowy strony powodowej. Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia lub uszkodzenia stanowi niewątpliwie szkodę majątkową. Jest to normalne następstwo zdarzenia powodującego szkodę w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. Jeżeli posiadacz poniósł w związku z tym koszty najmu pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków podlegających wyrównaniu (por. wyrok SN z dnia 18 marca 2003 r., IV CKN 1916/00, wyrok SN z dnia 8 września 2004 r., IV CK 672/03). Nie sposób uznać, aby w tej sytuacji podmiotem uprawnionym do wystąpienia z roszczeniem objętym pozwem był leasingodawca. Legitymacja procesowa czynna strony powodowej w niniejszej sprawie nie budzi żadnych wątpliwości.

Strona pozwana kwestionowała okres, przez jaki korzystanie z pojazdu zastępczego było konieczne oraz wysokość stawki dobowej za wynajem.

Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że pojazd był unieruchomiony w warsztacie naprawczym od 03.06.2011r. do 05.07.2011r. i że przez ten okres strona powodowa musiała korzystać z pojazdu zastępczego. Strona powodowa nie miała na okres naprawy żadnego wpływu. Z tego punktu widzenia nie jest istotne jaki był technologiczny czas naprawy uszkodzonego pojazdu. Samo określenie „technologiczny czas naprawy” jest niejasna. Nie do końca wiadomo czy chodzi o jakiś hipotetyczny, najkrótszy możliwie czas samej naprawy bez oczekiwania na dostarczenie potrzebnych części zamiennych. W ocenie Sądu odliczanie tego czasu jest nieuzasadnione. Strona powodowa oddała pojazd do autoryzowanej stacji obsługi – autoryzowanego serwisu (...). Doświadczenie życiowe podpowiada, iż w takich stacjach zapewniony jest wyższy standard obsługi i staranności. Nie bez znaczenia jest także fakt, iż strona powodowa skorzystała z usług firmy stale współpracującej ze stroną pozwaną, która pośredniczy także w prowadzeniu czynności likwidacyjnych.

Mając powyższe na względzie sąd oddalił wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu motoryzacji. Przeprowadzenie tego dowodu nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Odnosząc się do wysokości stawki czynszu najmu auta zastępczego wskazać należy, że strona pozwana, przyznając decyzją z dnia 29.08.2011r. odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego nie kwestionowała tej stawki. Zakwestionowanie tej stawki na etapie procesu może budzić zdziwienie. Tym bardziej, że strona powodowa udokumentowała rzeczywiste koszty najmu auta zastępczego.

Poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania sprzedawcy oferującego autoryzowane części najtaniej, tylko zatem w przypadku usprawiedliwionego przypisania mu nielojalnego postępowania, naruszającego obowiązujące go jako wierzyciela, wymogi współpracy z dłużnikiem przy wykonywaniu zobowiązania, można byłoby postawić mu uzasadniony zarzut uchybienia temu przepisowi (zob. wyrok SN z 25.04.2002 r., I CKN 1466/99). Powyższe znajduje odpowiednie zastosowanie także do kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych pozwany powinien wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od dnia, w którym powód zawiadomił go o szkodzie. Strona pozwana decyzją z dnia 29.08.2011r. przyznała część kosztów z tytułu najmu pojazdu zastępczego. W tym dniu możliwe było ustalenie wysokości szkody, stąd strona pozwana pozostawała w opóźnieniu od dnia następnego tj. 30.08.2011r. i ten dzień należało uznać za datę

początkową naliczania odsetek. Strona powodowa za datę tę wskazywała 14.07.2011r., stąd w punkcie II. sentencji wyroku Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu oparto na art. 98 § 1 i 3 k.p.c.